

largi de credincioși, a hotărât ca această problemă să fie reexaminată la o viitoare Conferință Panortodoxă Presinodală²¹².

3. Cea de-a doua temă definitivată spre a fi prezentată Sfântului și Marelui Sinod la Conferința Panortodoxă Presinodală din anul 1982 se referea, deci, la „Problema calendarului. Studiul acestei probleme în raport cu hotărârile primului Sinod Ecumenic cu privire la data Paștilor. Tentativă de stabilire a unei practici comune în Bisericile Ortodoxe cu privire la această problemă, ca și tema sărbătoririi comune a Paștilor de către toți creștinii în aceeași duminică”. Conferința a studiat, într-adevăr, foarte aprofundat această problemă, a avut la dispoziție și materialul foarte important pus la dispoziția ei de congresul specialiștilor din anul 1977, precum și acela al întrunirii astronomilor din anul 1979, astfel că în final a luat o hotărâre foarte precaută, și mai ales cu caracter pastoral. În acest sens, conferința a recomandat „ca necesară informarea cât mai sistematic posibilă a credincioșilor fiecărei Biserici Ortodoxe locale, pentru ca Ortodoxia să poată înainta într-o lărgime de duh și inimă pe calea realizării comune - în acrivie și totodată în fidelitate față de duhul și litera hotărârii Sinodului I Ecumenic - către o prăznuire comună a celei mai mari sărbători creștine, conform scopului aceluși sfânt Sinod I Ecumenic²¹³. Tot din grijă pastorală și cu intenția de a consolida unitatea Bisericii Ortodoxe, cea de-A II-a Conferință Panortodoxă Presinodală a declarat „că, azi, calendarul și opiniile privitoare la acest subiect, precum și situațiile dificile care s-au creat, nu trebuie să conducă la dezbinări, divergențe sau schisme; chiar și cei care nu sunt de acord cu Biserica lor canonică trebuie să adopte principiul venerabil și consacrat de tradiție al ascultării canonice²¹⁴. Să sperăm că Sfântul și Marele Sinod al Bisericii Ortodoxe va lua unele hotărâri mai precise, care să ducă la o deblocare a situației în care se află Bisericile Ortodoxe în privința calendarului.

5. Cât privește tema „normelor viitoare în vederea hirotoniei episcopilor aleși dintre monahii simpli rasofori, și nu numai dintre

²¹² Dan-Ilie CIOBOTEA, „Spre Sfântul și Marele Sinod al Ortodoxiei”, în: *Biserica Ortodoxă Română*, C (1982), 11-12, p. 943.

²¹³ *Anexa IX. 3.*

²¹⁴ *Anexa IX. 3.*

cei care au primit schima mare", trebuie precizat că aceasta nu făcea parte din cele zece teme stabilite de prima Conferință Panortodoxă Presinodală pentru a fi discutate la Sfântul și Marele Sinod al Bisericii Ortodoxe, dar a fost reținută pe ordinea de zi la rugămintea Bisericii Ortodoxe Bulgare. Cu toate acestea, cea de-A II-a Conferință Panortodoxă Presinodală a discutat pe larg această temă și, pentru a da un răspuns Bisericii Ortodoxe Bulgare, a considerat „că practica hirotonirii întru episcop, urmată de diferitele Biserici Ortodoxe locale, a candidaților care au primit fie tunderea deplină în monahism, fie rugăciunile de rasoforie, nu contravin vechii tradiții a Bisericii”²¹⁵.

Cea de-A II-a Conferință Panortodoxă Presinodală a mai luat două hotărâri, amândouă importante pentru continuarea procesului de pregătire a Sfântului și Marelui Sinod al Bisericii Ortodoxe și care izvorau din dorința de a îmbunătăți acest proces. În primul rând, această conferință a fixat în mod precis sarcinile conferinței care avea să urmeze, iar în al doilea rând, a delegat Comisia Pregătitoare să elaboreze un proiect de regulament al acestor conferințe. Astfel, cea de-a III-a Conferință Panortodoxă Presinodală era mandatată să elaboreze textele pentru următoarele teme:

1. Readaptarea dispozițiilor bisericești privitoare la post;
2. Relațiile Bisericilor Ortodoxe cu restul lumii creștine;
3. Ortodoxia și Mișcarea Ecumenică;
4. Contribuția Bisericilor Ortodoxe locale la realizarea idealurilor creștine de pace, libertate, frățietate și dragoste între popoare și înlăturarea discriminărilor rasiale²¹⁶.

Această recomandare de a trata cele zece teme propuse în 1976 pentru Sfântul și Marele Sinod al Bisericii Ortodoxe, într-o ordine inversă decât cea fixată inițial, nu era luată la întâmplare, ci se baza pe faptul că temele propuse acum erau suficient de bine pregătite și nu puneau probleme deosebite pentru niciuna dintre Bisericile Ortodoxe. Această abordare a temelor era bine inspirată, căci, pe de o parte, asigura progresul procesului de pregătire, iar, pe de altă parte, prin

²¹⁵ Anexa IX. 4.

²¹⁶ Dan-Ilie CIOBOTEA, „Spre Sfântul și Marele Sinod...”, p. 944.